

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 11P/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617203804
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Audová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2017:2617203804.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Senici samosudkyňou JUDr. Renátou Audovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. G., L.. XX.X.XXXX S. L. G., L.. XX.X.XXXX, obe št. občianky SR, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov: C. I., L.. XX.XX.XXXX, J. B.. Š. XXX, J. D. I., Š.. M. D. S. C. G., L.. XX.X.XXXX, t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, št. občan SR, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 4.5.2017 domáhal to, aby mu súd znížil vyživovací povinnosť na mal. deti na minimum. Svoj návrh odôvodnil tým, že je vo VTOS , nepracuje nakoľko nie je pracovne zaradený a nemá žiadny príjem , nie je preto schopný platiť výživné v celkovej sume 220 € mesačne a tiež aby vo výkone trestu nemal veľkú pozdĺžnosť .

2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, pripojeným spisom OS Senica 2P/37/2016(najmä rozsudkom č.k. 2 P/ 37/2016-23 zo dňa 2.6.2016 ,) správami o príjmoch a výdajoch rodičov detí , rozsudkom OS Senica 1 T /108/2016-538 a zistil tento skutkový stav veci :

3. Mal. deti G. súd narodené mimo manželstva ich rodičov. Naposledy boli práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom upravené rozsudkom OS Senica č.k. 2 P /37/2016- 23 zo dňa 2.6.2016,ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.7.2016 v časti bežného výživného . Týmto rozsudkom súd schválil rodičovskú dohodu podľa ktorej boli obe deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi súd uložil povinnosť prispievať na ich výživu a to na mal. Klaudiu v sume 120 € mesačne a na mal. Natáliu v sume 100 € mesačne. V čase tejto úpravy výživného bol otec maloletých detí zamestnaný, podľa jeho vyjadrenia mal príjem cca 500 € netto mesačne, bral drogy , býval na ubytovni svojho zamestnávateľa, ktorú mu v plnom rozsahu hradil zamestnávateľ. Iné vyživovacie povinnosti nemal. Matka detí bola na MD , poberala rodičovský príspevok v sume 203,20 € mesačne a rodinné prídavky na dve deti v sume 47,02 € mesačne na obe deti. Bývala s deťmi u svojich rodičov. Iné vyživovacie povinnosti nemala.

4. Momentálne je otec detí vo VTOS (od 13.6.2016 do 13.6.2019)na základe rozsudku OS Senica 1 T /108/2016-538 zo dňa 23.12.2017, právoplatného dňa 23.1.2017 pre úmyselnú trestnú činnosť, kde nie je pracovne zaradený takže nemá žiaden príjem . Sám vypovedal, že pred nástupom na VTOS bol jeho príjem cca 900 € netto. Nemá iné vyživovacie povinnosti. Matka detí je stále na MD , poberá len rodičovský príspevok v sume 203,20 € mesačne a rodinné prídavky na dve deti v sume 47,02 €

mesačne na obe deti. Býva s deťmi u svojich rodičov, ktorým prispieva na spoločnú domácnosť sumou 70 € mesačne, stravu pre seba a deti si zabezpečuje sama. Nevlastní žiaden majetok, je nemajetná, iné vyživovacie povinnosti nemá. Otec detí výživné na deti neplatí vôbec. Z väčšej časti výživné platí štát z fondu náhradného výživného.

5. Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ďalej len zákon o rodine) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

6. Podľa § 26 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len zákon o rodine) ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

7. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona.

10. Podľa § 62 ods.4, veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

11. Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa zák. opatrenia č. 186/2013 Z.z., účinného od 1.7.2013 je životné minimum na jedno nezaopatrené dieťa určené sumou 90,42 € mesačne (z toho 30 % je 27,13 €).

14. Súd zo zisteného skutkového stavu veci a z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh otca v časti zníženia výživného nebol podaný dôvodne. V zmysle § 78 ods.1 Zákona o rodine neprišlo k podstatným zmenám pomerov odôvodňujúcim zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výške výživného pre maloleté deti. Od posledného rozhodovania o výživnom jedná uplynula veľmi krátka doba a jednak sa možnosti a schopnosti rodičov podstatne nezmenili. Pokiaľ ide o skutočnosť, že otec je momentálne vo VTOS toto v zmysle § 75 ods.1 Zákona o rodine nemôže byť na ujmu maloletých detí, pretože otec detí si túto situáciu privodil sám svojim úmyselným protiprávnym konaním. Pred nástupom VTOS dosahoval príjem minimálne 900 € netto. Navyše výživné z väčšej časti za neho momentálne platí štát z fondu náhradného výživného.

15. Podľa zák. opatrenia č. 186/2013 Z.z., účinného od 1.7.2013 je životné minimum na jedno nezaopatrené dieťa určené sumou 90,42 € mesačne, pričom aspoň túto sumu by malo mať mesačne každé dieťa k dispozícii od oboch rodičov, aby boli uspokojené jeho základné životné potreby. Matka detí pokiaľ bude na MD resp. bude vidovaná ako nezamestnaná je povinná podieľať sa na výžive detí v minimálnom rozsahu t.j. v sume po 27,13 € na každé dieťa. Skutočnosť, že otec detí je vo VTOS za úmyselnú trestnú činnosť nemôže mať vplyv na doposiaľ určené výživné. Zohľadniac tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že doteraz určené výživné je primerané ako možnostiam a schopnostiam rodičov, najmä otca, tak i veku a odôvodneným potrebám detí. Z týchto dôvodov súd návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, ktoré si ani neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané .

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania .

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci .

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie , ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.